

СРПСКА РЕПУБЛИКА БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
МИНИСТАРСТВО ЗА УНУТРАШЊЕ ПОСЛОВЕ
ЦЕНТАР СЛУЖБИ БЕЗБЈЕДНОСТИ САРАЈЕВО
СТАНИЦА ЈАВНЕ БЕЗБЈЕДНОСТИ МИЛИЦИЈИ

03609769

Број: М-18/01-280-4/92

Милићи, 03.08.1992.год.

СТРОГО ПОВЈЕРЉИВО

ЗА НАЧЕЛНИКА ЦЕНТРА СЛУЖБИ БЕЗБЈЕДНОСТИ САРАЈЕВО

Г-дин Цвијетић Зоран

ВЕЗА: Ваш допис број строго пов.01-127/92 од 25.07.1992.год.

- а) На подручју дјеловања ове станице јавне безбједности у првим мјесецима оружаних сукоба било је знатних проблема са јединицама паравојске тз. "Буковарског одреда" чије сједиште је било у Братунцу.

Припадници ове јединице се бавили пљачком техничке робе са аутомобилима а скоро увјек у пратњи им је било борбено оклопно возило.

Уласком припадника милиције у Нову Касабу како би заштитили имовину и сигурност грађана са припадницима "Буковарског одреда" није било проблема све до 21.05.1992.године када је група припадника те јединице око 13 часова из правца Братунца дошла у Нову Касабу у транспортеру точкашу, префарбаном маскирном бојом и црвеним "Голвом" Вијењинске регистрације, представили су се радницима Станице јавне безбједности Милићи стационирани у Новој Касаби као припадници "Бијелих орлова", односно као српски добровољци "Буковарског одреда" и тражили да им се одреди локација гдје би стријељали два муслимана, које су довели са собом, истим је речено да то не могу урадити ту, него да се обрате надлежној команди, али су и поред тога, заробљене стријељали на излазу из Нове Касабе према Вукшић Пољу, пошто су се одвојили од милиције. Око 14 часова истога дана са поменутиим Бијењинским голфом поново су пред сједиште Станице јавне безбједности у Новој Касаби враћајући се из Власенице два припадника "Буковарског одреда" тражили да им се одреди кућа у којој ће како је један од њих рекао "дићи у ваздух тридесетак усташа", како небих трошили муницију, захтијевајући да им се обезбједе да припадници Српске војске са положаја на Кики не отварају ватру на њих. На интервенцију полиције да то немогу урадити исти су се повукли према Власеници, по одласку припадника "Буковарског одреда" зачула се палба, по доласку на лицу мјеса милиција је констатовала да је аутобус власништво "Вихора" Братунац довезао групу муслимана њих 25, које су припадници "Буковарске јединице" стријељали. Напомињем да су стријељани били вјероватно са подручја општине Братунац, одакле су били организовано упућени у Кладањ, али су их припадници "Буковарског одреда" одвојили од породица у Власеници једним аутобусом вратили у правцу Нове Касабе.

Напомињем да припадници Станице јавне безбједности Милићи нису могли заштити људе из разлога што је у пратњи "Буковарског одреда" било и борбено оклопно возило и 10 припадника поменутог одреда, чак борбено оклопно возило није дозволило прилаз припадника Станице јавне безбједности Милићи све дотле док исти нису посједали у аутобус, голф и отишли у правцу Братунца. За вријеме тих догађаја у одјељењу милиције било је 6 милиционара наоружаних пјешадијским оруђем.

03609770

Половином јула мјесеца у Милићима су се појавиле двије групе "четника" које се нису хтјеле подредити командовању Српске војске, покушали су да се баве пљачком, узнемиравањем грађана, бацање бомби у ријеку Јадар. Брзом интервенцијом припадника Станице јавне безбједности као и Команде Српске војске исти су проведени до моста у Каракају и предати органима Савезне републике Југославије.

Оружаних сукоба припадника паравојних формација са припадницима Станице јавне безбједности Милићи није било само захваљујући присебности припадника милиције који су са сигурношћу правилно поступили и у једном и у другом случају. У првом случају су припадници "Буковарског одреда" били надмоћнији и имали су борбено оклопно возило које би сигурно дејствовало по милиционарима да су оружјем покушали заштитити унесрећене.

У другом случају припадници Станице јавне безбједности и команде Српске војске су енергично наступили јер су и бројчано и технички били супериорнији у односу на групе четника који нису имали шансу да се супроставе.

б) У станици јавне безбједности Милићи, односно Станица милиције броји 72 милиционара од тога 7 активних са командиром и замјеником командира Станице милиције.

У мају мјесецу Станица милиције је укључивана у борбена дејства 6 пута по један дан, са по 30 припадника милиције.

У јуну мјесецу учешће у ратним операцијама је трајало 3 дана 20, 21 и 22.06.1992.г.

У јулу милиција је на положају од 26.07.1992.године до даљнег.

Такође Станица милиције држи 2 пункта са по 12 милиционара.

У редовним активностима из надлежности МУП-а учествовала је 6-8 милиционара што је задавало и задаје огромне тешкоће овој Станици јавне безбједности.

Проблема око садејства и командовања није било, у борбеним дејствима је погинуо један милиционар, а руководилац Крим службе је погинуо од усташке засједе.

ц) Знатне тешкоће око откривања кривичних дијела у почетку ратних дејстава, су били недостатак овлаштених службених лица да би покрили читави терен, и недостатак радника у Крим служби у току јуна мјесеца. Захваљујући оперативном раду радника милиције добар дио кривичних дијела је откривен, а још увјек се оперативно ради на прикупљању података учиниоцима.

Мјешовитих пунктова на подручју дјеловања ове Станице јавне безбједности није било.

Од почетка борбених дејстава на овом подручју је одузето 10 моторних возила чије је поријекло углавном пљачка, наиме проласком војске Српске републике корз насеље у коме је живио муслимански живаљ, појединци су пљачкали возила, један дио пљачкаша је идентификован, а припадници регуларне војске нису откривени из разлога што су вјероватно сазнали за оперативни рад Станице јавне безбједности и једноставно остављали напуштена возила. Сва возила су предата уз потврду надлежној команди Српске војске која их користи за сопствене потребе.

Логора на подручју ове општине није било, а заробљенике смо углавном предавали у Влсеницу због постојања затвора и правосудних органа у тој општини.

НАЧЕЛНИК
Радомир Р. Бјелановић